

عنوان مقاله:

بررسی مبانی فقهی و حقوقی تعدد و تداخل دیاتدر حقوق ایران (با محوریت قانون مجازات اسلامی 1392)

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

عابدین مومنی - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه تهران

محسن نورپور - دانشجوی دکتری حقوق جزا دانشگاه فردوسی مشهد

علی زاهد - دانشجوی دکتریفقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

احسان آهنگری - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از نوآوری های قانون مجازات الامی 1392 این است که تلاش کرده مقررات راجع به تداخل قصاص و دیات را سامان دهی نماید. به همین خاطر فصل دوم بخش اول کتاب قصاص، با عنوان تداخل جنایات و فصل هفتم بخش اول کتاب دیات با عنوان تداخل و تعدد دیات را به این امر اختصاص داده است. مطابق ماده 528 و 543 این قانون، در تعدد جنایات، اصل بر تعدد دیات و ع دم تداخل آنهاست مگر در صورت واحد بودن رفتار مرتکب، نوع آسیب، محل آسیب و عرفا یک آسیب محسوب شدن که تداخل دیه صورت گرفته و یک دیه پرداخت می شود. مبحث تداخل یا عدم تداخل، ریشه در قاعده عدم تداخل اسباب و مسببات دارد که در کتب فقهی و اصولی در ابواب مختلف بررسی شده است. رسالت این نوشتار، بررسی مبحث تعدد و تداخل دیات از منظر قاعده فوق و سپس روشن ساختن قواعد و معیارهای حاکم بر تعدد و تداخل دیات و ذکر مواد قانونی و روایات وارده و در صورت لزوم نظریات اداره حقوقی قوه قضاییه است. مطابق مبانی فقهی و قواعد حقوقی حاکم بر قانون مجازات اسلامی موارد تعدد دیه عبارت اند از: تعدد جانی، تعدد مجنی علیه، رفتارهای جنایی متعدد، تعدد نتایج در اعضای مختلف، نوعا غیر مسری بودن جراحات، ملازم نبودن از بین رفتن عضو یا منفعت همان عضو یا عضو دیگر و عرفا چند جنایت محسوب شدن آسیب های وارده، موارد تداخل دیه نیز عبارت است: نوعا مسری بودن جراحات وارده، ملازم بودن از بین رفتن عضو یا منفعت همان عضو یا عضو دیگر و عرفا یک جنایت محسوب شدن آسیب های وارده.

کلمات کلیدی:

عدم تداخل اسباب و مسببات، تعدد دیات، تداخل دیات، روایت ابی عبیده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835204>

